

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Imago 34. Canit ales, & arbor lesvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](#)

Hippone Doctor pedi, quo anima ambulet, censem
comparandum) pestilenti vulnere, & vitio cor-
rum pit.

7. Est via qua videtur homini bona.

8. Iustorum semita quasi lux crescens usque
ad perfectum diem; Prover. 4. quam si quisque
sibi bene consultum velit, prosequatur. Qui in via exiit
leget inscriptum illi fonti, qui salit in vitam aeternam:
Iustus in refrigerio erit. Iam vero quotusquisque
est, qui sic sapit, ut hanc ineat viam, vix unum
alterum reperias. At stultorum infinitus est nu-
merus: qui cum facili via compendio, eoque incun-
do, & securu, recta eò, quo nos vocat aeterni & im-
mensi boni adsequendi fiducia, possint contendere; ma-
lant tamen, sed serius omnino, iam totius orbis in-
cendio innoluti, ad Iudicis tribunal severissimi, lugu-
bri cum ululatu exclamare: Ambulauimus vias
difficiles. Et cur difficiles? audi ingemiscentes; quia
Iustitiae lumen non illuxit nobis, Sap. 5. Quid
queso, viâ tenebricosâ molestius, iniunctius, peri-
enlosius?

Ioannes arbor ad aquas semper stans,
& enirescens; non arundo, ad omnes
auras fluctuans.

Imago 34.

Canit ales, & arbor IESVM.

1. Philomela canit
2. Christum.

3. Auicula

3. *Auiculae accinunt id nomen sub*
 4. *Cedro altissimā. Quae adsurgit in ripā*
 5. *Lacus triangularis. In quo*
 6. *Arundines.*
1. *Ioannis pia anima in concionibꝫ*
 2. *Christum deþadicat.*
 3. *Aliæ pia Sanctorum animæ, similis pietatis
amulæ succinunt. Sub*
 4. *Supremo sanctimonie fastigio Ioannis;*
 5. *In baptismo qui in nomine SS. Trinitatis con-
fertur: & quo*
 6. *Olim errantes, & instabiles homines ab-
luuntur.*

Iambicum dimetrum, & Anacreonicam.

O ille vatuum gloria,
 Et Virginum corona,
 Quà nulla terris pulchrior,
 Nec sit, nec esse possit;
 Quid semper Ennon, & Salina
 Castis aquis inerras?
 An hic arundo fluctus,
 Par fluctui, vel auræ?
 Famæque ludis inquieres,
 Sub mobili flabello?
 Nil aucuparis friuolæ
 Vel gloriæ, vel umbræ.
 Nec te populus impulit
 Vanâ fauoris aurâ;
 Tu ludus ut sis inquieres
 Fluxis arundinetis.
 Procera stagni in margine
 Tu cedrus astra spectas,
 Iuxtaque Nymphas nobili
 Hic euirescis umbrâ.

H iij

Semper

Semper virens, semper noua
 Quam fronde ver coronat.
 Audiri canoras hospites
 Inuitat huc aëdon;
 Quid eruditum tinniens,
 Sed Caritas aëdon;
 Christum canit; par accinit
 Et ipsa Nympha Christum.
 Sic Nais, alesque æmulam
 Chelyn lyræ mariat.

IOANNIS CONSTANTIA.
Quid existis in desertum videre? arn-
dinem vento agitatum?

Imago 35.

Mens immota manet.

1. Cor ardens stat in
2. Lunula, super ereclunz
3. Axem, quem circa
4. Rota alata vertitur,
5. Piæ pateris, cum nummis aureis, coronis, &
lancibus; item
6. Gladijs, compedibus, & catenis.
7. Ioannis animus stabilis, in
8. Instabili vita decursu persistit,
9. Solido virtutis studio, & tenore;
10. In volubili mundo,
11. Opes, honor, voluptas, & fortune dona cir-
cumferuntur, ut allicant ad delicias.
12. Mina, & supplicia, ut à viriutis studio ab-
sterreant frusira sumi.

Asclepia-